

Pogovor s strahovi

Ko govorim s svojimi kačami,
vedno ostanem brez jezika,
ne morem več vstopiti
v gladko telo, kraj sivega miru,

se še spomniš,
čigava jabolka smo kradli,
na dan, ko smo plezali preko telesa,
na dan, ko smo dobro primešali zlu?

Katero pesem naj pojejo
brezdomci belih ustnic,
ko mi počasi zmanjkuje glasu,
ko mi počasi brstijo kosti,

katera koža naj mi bo prav,
ko se spotikam ob svojo dolžino,
s čim naj nahranim tvoje prikazni,
ko mi počasi zmanjkuje krvi?

Pogovor s strahovi, sadovi geneze,
kazalec pred usti, ko rišem tišino,
ker te ne razumem,
ker se bojim sikanja tvojega zidu.

In kam naj grem,
potem, ko pozabim,
v katerem vrtu sem sezula noge
in se lahko le še zvijam po dnu?

Dovoljenje za vrnitev

Potem bomo ustnicam dovolili,
da se vrnejo na mesta
starih poljubov.

Kralj šipkovih vrtov
nam bo podaril
razbeljeno srce.

Tisti, ki pridejo za njim,
ga bodo risali na stene
v znak pripadnosti

nečemu bolj gotovemu
od lastnih teles
in njihove sposobnosti ljubiti.

Stara zaveza

Še vedno nosim tetovaže starih obljub,
19. oktober na notranji strani dlani,
še vedno malo boli, ko hodiš po prstih
čez kraj, kjer si s kamnom vrezal ime,
čez jezik, čez usta, potem čez srce,
čez nedokončano Staro zavezo,
čez štiristo štiriintrideset strani,
kot bi se podpisal na umetnino,
kot bi povezal vse točke telesa
v sklenjeno rano, v slep zemljevid,
v galerijo rdečih slik,
ker traja šest tisoč let, da kri zrjavi,
da se zaceli okrušena skala,
in vem, da si od mehke zemlje strt,
in vem, da si obarvan od vseh rož,
ki si jih kdaj nesel v svoj železni vrt.
A glej, nekaj novega storim.
Zdaj klije.

Tolažba razvalin

Zakaj si natočil vodo v veno,
zakaj ne pustiš, da se posuši
ta tiha rana, ta sprana kri,

ker rane usihajo druga v drugi,
ker ranjeni ranijo mehke ljudi
in ker me moraš le enkrat obiti,

da kljubuješ moji trdnosti.
Kdo bo potolažil razvaline,
kdo bo odstopil svoj delež obzidja,

ko skupaj povežem razpete kosti,
ko žile napolnim z napačno krvjo,
ko vene pobarvam z rdečo,

morda preslepim svoje lačno telo.
A vendar. To tvoje razlito srce
mi je danes nehalo pripadati.